

[Udenrigsministeren.]

for Spanien Tusinder af spanske Flygtninge, som ikke har Mulighed for nogen Art af Deltagelse i de paagældende Stridigheder, og som lever under de mest fortvivlede Forhold. Til dem gaar Pengene nu, og dette er en Støtte af en helt anden Karakter, en Støtte, som ikke kan faa Betydning for den indre Strid i Spanien, til hvilken vi fra dansk Side ikke ønsker at tage nogen som helst Stilling. Det er i det hele taget min Opfattelse, at den lidenskabelige Partitagen til de indre Stridigheder i andre Lande, hvortil man fristes ud fra den ene eller den anden Art af Sympatier, bør holdes inden for de snævrere mulige Grænser saa vidt muligt inden for det danske Folk, og at den danske Stat i hvert Tilfælde ikke maa indlade sig paa nogen som helst Partitagen i saadanne Stridigheder.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram vendte tilbage til Festen i Lübeck. Det ærede Medlem havde den Opfattelse, at den paagældende Talers Ord kunde anvendes af vore Forhandlere over for de tyske Forhandlere, og det ærede Medlem sagde saa, at Tyskerne gik ikke fra deres Ord. Det er vi enige om. Men jeg maa jo tilstaa, at jeg tror, at hvis man i en Forhandling af praktisk Karakter mellem vore Talsmænd og de andre sagde til Tyskerne: Ja, men, saadan sagde en af jeres Talere ved en Fest i Lübeck, vilde de trække stærkt paa Skulderen, og at det skulde gøre nogen Gavn under Forhandlingen, kan jeg ikke tænke mig. Hvis man overhovedet vilde svare paa en saadan Henvisning, hvilket er muligt, vilde man sikkert sige: ja, vi ønsker alle sammen saa stor en Afsætning til Danmark som muligt og saa stort et Køb fra Danmark som muligt, men dette Køb er afhængigt af en hel Række Betingelser, og dem stiller vi! Og det er dem, det kommer an paa under de følgende Forhandlinger, og Spørgsmaalet for os er og bliver ikke, hvad man i Tyskland ønsker at købe, naar man kan stille meget vidtgaaende Betingelser derfor, men om man vil købe i Danmark paa saadanne Betingelser, at det er muligt for Danmark uden at ødelægge Landets Økonomi og Landets Forhold til anden Side at opfylde disse Betingelser.

Finansministeren (H. P. Hansen):

Det ærede Medlem Hr. Brorsen og det ærede Medlem Hr. Elgaard kredsede atter om de 500 Mill. Kr., som Venstre benyttede saa stærkt under Valgkampen, og det ærede Medlem Hr. Elgaard nævnte nu nogle Tal

og sagde, at hvis man lagde disse Tal sammen, skulde man nok komme stærkt op imod de 500 Mill. Kr. Jeg synes, det er bedre, vi holder os til de Tal, vi har drøftet paa Grundlag af de af det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte Udtalelser, da han første Gang havde Ordet. Det ærede Medlem sagde dengang — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne oplæse nogle faa Linier —:

„Det viser sig da, at fra 1929 er Skatter og Afgifter og Arveafgiften, der tilsammen i 1929—30 udgjorde 377,4 Mill. Kr., vokset til 454,8 Millioner i 1935—36 eller med andre Ord med lige ved 80 Mill. Kr.“

Det er det, der danner Udgangspunktet, og jeg synes, vi skal holde os til denne Aarrække og den Opgørelse, som det ærede Medlem Hr. Brorsen her har peget paa. Derpaa svarede jeg for nogle Dage siden — det staar Sp. 492 — med at fremdrage, hvad der hvert enkelt Aar var indkommet under Skatter, Afgifter og Arveafgiften, og gennemsnitlig for de seks Aar blev det 413,7 Mill. Kr. mod 377,4 Mill. Kr. i 1929—30, altsaa en Stigning paa 36 Mill. Kr. eller paa de seks Aar 216 Mill. Kr. Det er Tal, de Herrer kan slaa efter i Statsregnskabet, dem vil De ikke kunne røre ved, og jeg gentager, det ligger alligevel et godt Stykke fra de 500 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen mente stadig, at den meget omtalte Gaardejer var blevet behandlet uretfærdigt, og nævnte, at i et enkelt Aar havde man f. Eks. ansat hans Indtægt til 37 000 Kr. og et andet Aar til nogle og tyve Tusind Kroner, medens Gaardejernes gennemsnitlige Indtægt var 4 600 Kr. om Aaret. Ja, det lyder ogsaa fantastisk, at man skulde have ansat denne Mands Indtægt saa højt, men det ærede Medlem har jo selv oplyst, at i de fem Aar fra 1918—19 til 1923—24 var den paagældende Gaardejers Formue steget fra 102 500 Kr. til 226 000 Kr., altsaa en Stigning paa omtrent 25 000 Kr. om Aaret. Jeg gaar ud fra, at en Mand med 4 600 Kr. om Aaret i Indtægt ikke kan naa at øge sin Formue saa stærkt. Han maa altsaa have haft en betydelig større Indtægt, saa jeg tror ikke, der er noget at klage over i saa Henseende.

Saa rettede det ærede Medlem til Slut det Spørgsmaal til mig, om Finansministeren, saafremt Fogedkendelsen blev appelleret til Højesteret og Højesteret vilde gaa ind for at tage Sagen op til en Realitetsbehandling, saa vilde modsætte sig dette. Der til skal jeg sige: Nej, saafremt Højesteret